

POSUDEK VEDOUCÍHO / Oponenta BAKALÁŘSKÉ PRÁCE¹

Jméno a příjmení autora	TSVETELINA STOYANOVA
Studijní obor	BOHEMISTIKA
Název bakalářské práce	MALÝ ČESKÝ ČLOVĚK V DÍLECH KARLA POLÁČKA
Vedoucí/ oponent BP	PHDR. ZUZANA HAJÍČKOVÁ

OBLIGATORNÍ HODNOCENÍ

Osobní zaujetí tématem	vysoké X	průměrné	malé	neuspokojivé
Splnění cíle a zadání BP	úplné X	z větší části	částečné	nedostatečné
Výběr literatury	bez výhrad X	vyhovující	neúplný	nedostatečný
Teoretické zpracování tématu	výborné x	průměrné x	spíše nízké	neuspokojivé
Samostatnost a původnost zpracování BP	vysoká	uspokojivá x	nesamostatná	kompilát
Struktura BP	logická	velmi dobrá	méně zdařilá x	neuspokojivá
Jazyková úroveň BP	výborná	velmi dobrá X	dobrá	nedostatečná
Stylová úroveň BP	výborná	velmi dobrá X	dobrá	neodpovídající
Inspirativnost BP	vysoká	uspokojivá x	nižší	nepatrná
Formální stránka BP	výborná	velmi dobrá	dostatečná x	nevyhovující

FAKULTATIVNÍ HODNOCENÍ

Úroveň výzkumu a materiálů; konzultace BP	vysoká x	uspokojivá	nižší	žádná
Praktické zaměření BP	vysoké	přiměřené X	nízké	žádné

Do příslušného rámečku vepište X.

¹ Nehodící škrtněte.

Dodatečné poznámky a připomínky vedoucího/opponenta BP (podle uvážení):

Autorka se pokusila na díle K. Poláčka ukázat jeho zaujetí maloměstem a maloměstským člověkem, charakterizovat komiku jazykového plánu jeho tvorby i komiku popisovaného prostředí a postav, sahající od laskavého humoru až po ironii a hořkou satiru. Pro tento účel výstižně shrnula obsahy hlavních děl a uváděla doklady zejména pro komiku prostředí. Pro jazykovou komiku by bylo dobré uvést příkladů více, zejména ve třetí kapitole, která se na ni zaměřuje, a kde není doklad žádný (až na ocitovaná převzatá tvrzení literárních historiků), což však autorka nahrazuje mnohými ukázkami z děl v následující kapitole.

Pozitivně oceňuji zevrubné seznámení se s dílem Karla Poláčka, obsáhlost primární i sekundární literatury, snahu Poláčkovy knihy vzájemně porovnat, a najít tak styčné i rozdílné body v obsahovém i jazykovém plánu, a dokladovat rozmanitost komiky děl.

Velmi zdařilá je druhá kapitola, v níž se porovnává Poláčková tvorba zaměřená na „malého českého hrdinu“ se zpracováním tohoto tématu jeho současníky.

Struktura práce je však zdařilá méně. Opakují se totiž závěry či soudy jednotlivých kapitol, a to i v rámci jedné kapitoly, ať už se jedná o jazykový, či obsahový plán Poláčkových děl. To působí útržkovitě, myšlenkově nesoudržně a rušivě, zejména pak několikeré podání obsahu týchž děl v druhé, třetí a čtvrté kapitole. Důvodem snad byl vysoký počet porovnávaných titulů. Bylo by vhodnější práci více utřídit, jednu kapitolu zaměřit na jazyk a k tomu vztáhnout ukázky, jednu kapitolu na obsah a v ní stručně s ději knih seznámit. (Např. k jazyku: „Důležitým elementem Poláčkových humoristických próz je jazyková komika. Postavy nemají vlastní charakter, jsou vedeny stereotypem, podobají se mnohdy neživým robotům.“ (s. 36), „V Poláčkově díle hraje zvláštní roli práce s jazykem, který slouží k popisu prostředí, postav, ale i společenských nebo generačních rozdílů.“(s. 37).)

Po formálně-obsahové stránce bych pro vyšší přehlednost zvolila číslování kapitol a jejich názvy upravila; třetí kapitola „Poláčkův humor a jeho začlenění do české humoristické literatury“ vyvolává dojem, že autorka bude Poláčka konfrontovat s jeho předchůdci a následovníky, nicméně kapitola se týká rozmanitosti pouze jeho humoru, čtvrtá kapitola má příliš dlouhý a neobratný název. Kapitolu třetí a čtvrtou by autorka bývala měla spojit v jednu, myšlenky se opakují.

Autorka by měla být opatrnější při některých generalizujících formulacích, např. již v úvodním odstavci na s. 6 z jejich slov vyplývá, že autoři 30. let čerpají své náměty (jenom a pouze?) z tvrdé válečné reality, a to napříč všemi politickými i uměleckými směry, což je velmi zkreslující!!! Na s. 19 píše o Čapkově sentimentální filozofii lidskosti, když ho stránku předtím označila za pragmatika. Jak se spolu snoubí sentiment a pragmatický přístup ke světu?! Na s. 21 nejasně shrnuje zobrazení malého českého člověka v dílech Poláčka v konfrontaci s jinými autory (zejména Čapkem) – charakteristiky, které přisuzuje v celé kapitole Poláčkovým hrdinům (bezduchost a ústupnost nahlížená humorem, tragickým, či groteskním pohledem, nostalgií a skepsí), je nyní přisouzena hrdinům Čapkovým?

Práce je psána jazykem na vysoké úrovni. Přesto se však vyskytují drobné gramatické a pravopisné chyby („humor dosahuje do nostalgie...“, „romány dosahují do lidského nitra...“ (s. 18 a jinde), „Židovskou tématikou také nacházíme...“ (s. 19), „hrdiny žijí...“ (s. 31), tématický, tématika (s. 19, 30 a jinde), „kritizován jako abstraktní humanista a pragmatika“ (s. 19), „zabývají se s tématikou“ (s. 19), „od negativního a subjektivního aspektu“ (s. 28), „na druhé

straně sedí Poláček“ místo „stojí“ (s. 19), „Poláčkovy romány se přibližují k předměstským románům...“ a „...se K. P. přibližuje k I. Herrmannovi (s. 19 a 20), „Cílem této kapitoly bylo seznámit se a porovnat tematiku „malého českého člověka“ v dílech vybraných současníků...“ (s. 21); chyby působí rušivě zejména ve výřadcích ze sekundární literatury („ale dají se hlavu oholiti...“ (s. 19), „alejší destruktivní saaje...“ (s. 22).

U poznámky č. 13 a 14, v nichž se porovnává práce s frází u K. Čapka a K. Poláčka, došlo buď k záměně jmen, či k chybě v odkazu na literaturu, v obou případech je uveden Poláčkův Žurnalistický slovník.

Objevují se nedostatky v citačním úzu a bibliografických odkazech dle ČSN ISO 690 (resp. 690-2), např. v seznamu literatury místo Poláček, K.: *Knihy fejetonů*, ISBN80-85844-91-5, Vydavatelství Franze Kafky, Praha 2009 uvádíme POLÁČEK, K. *Knihy fejetonů*. Praha: Vydavatelství Franze Kafky, 2009. ISBN 80-85844-91-5.

V poznámce pod čarou pak pouze: POLÁČEK, K. *Knihy fejetonů*, s. 85. Všechny odkazy mají končit tečkou.

V tištěné práci chybí uvedení klíčových slov v češtině a angličtině.

Uvedené výtky jsou zde myšleny jako doporučení autorce pro její eventuelní další vědeckou činnost. Autorka by měla více dbát na formální stránku.

Otázky a doporučení k obhajobě BP:

Témata české prózy ve 30. letech 20. stol.

Vývoj pohledu K. Poláčka na maloměsto a jeho obyvatele.

Komika jazykového plánu v tvorbě K. Poláčka, práce s frází.

Klasifikace: **v ý b o r n ě** **ve l m i d o b ě** **d o b ě** ————— **n e v y h o v ě l (a)**

Doporučení pro event. přepracování:

V Praze, dne 12. / 5. 2012

PhDr. Zuzana Hajíčková
Podpis ~~vedoucího~~ /oponenta BP

Ústav bohemistických studií FF UK
Pracoviště ~~vedoucího~~ /oponenta BP